

Johs.9,1-41

Er ikke dette egentlig en historie med en dobbel mening? Den blinde mannen fikk sitt syn gjennom Jesu intervensjon, men mange av jødene og fariseerne, de forble åndelige blinde!

Og alle først: Å være en blind person ble betraktet for å være en forferdelig tilstand blant jødene. Ikke bare fordi ditt liv i hverdagen da var vanskelig, og fordi de trengte assistanse i forhold til alle praktiske detaljer i livet.

Men det var også en utbredt tro at å være blind var en straff fra Gud selv, siden en blind person ikke kunne lese Torah, Moseloven, Guds ord.

Men siden denne mannen faktisk var født blind så skapte det noe forvirring blant jødene, de begynte å undre seg over om det var foreldrene hans som hadde syndet, siden han ble straffet slik.

Og Jesus motsier dette fullstendig. Dette hadde ikke noe å gjøre med synd, Guds verk ville bli demonstrert på denne blinde mannen.

Vi kunne kanskje tro at det bare var på disse tider at de hadde slike ideer, nemlig at Gud straffet synd ved å gjøre mennesker blinde eller døve. Men hva hørte vi vel ikke i løpet av de årene da AIDS epidemien kom inn i vår verden? Det ble til og med kalt homo- pesten, som var kommet fra Gud slik at disse menneskene kunne bli straffet. Og det refrenget vedvarte helt til også heteroseksuelle mennesker ble syke med denne forferdelige sykdommen. Og ikke før da fikk den farmasøytiske industrien nok midler slik at effektive medisiner kunne bli utviklet.

Den leksen som vi burde lære av dette er definitivt at vi bør være ytterst varsomme med å snakke på Guds vegne.

1. Johs. 3,20: Selv om vårt hjerte fordømmer oss, så er Gud større enn vårt hjerte og vet om alt.

På Filippinene støtter jeg en person som for et år siden fant ut at han hadde blitt smittet med HIV gjennom å ha hatt ubeskyttet sex. Hva skulle jeg gjøre etter at han fortalte meg dette? Fordømme ham og hans valg? Hva godt ville komme ut av det? Jeg

John 9:1-41

Is not this really a story with a double meaning? The blind man got his eyesight through the intervention of Jesus, but many of the Jews and the Pharisees remained spiritually blind!

First of all: Being blind was considered to be a terrible condition among the Jews. Not only because your everyday life was difficult, and you needed assistance for all the practical details.

But it was also widely believed that being born blind was a punishment from God himself, since a blind person could not read the Torah, the word of God.

But since this man actually was born blind, that created some confusion among the Jews, they started to wonder if it was his parents who had sinned, since he was punished like this from birth.

And Jesus contradicts this completely: This had nothing to do with sin, the works of God would be demonstrated on this blind man.

We might believe that it was only in those days that they had ideas like that, namely that God punished sins by making people blind or deaf. But what did we not hear during the years when the AIDS disease came into the world? It was even called the homosexual plague, brought from God so that these people might be punished. And that refrain went on until also heterosexual people became ill with that terrible disease. And not until then did the pharmaceutical industry receive enough funding so that some effective medicine could be found.

The lesson learned should definitely be that we should be very careful to speak out on behalf of God.

1 John 3:20 Even if our heart condemns us, God is greater than our heart and knows everything.

In the Philippines I am supporting an individual who found out a year ago that he has been infected with HIV by having a unprotected sex. What should I do after he told me this? Condemn him and his choices? What good would that do? I paid his hospital bill,

betalte sykehusregningen hans og nå er han på medisiner og vil antagelig bli fullstendig frisk etter at han har fått behandling. Selvfølgelig ga jeg ham også råd om å slutte å ha en slik livsførsel. Men det ville ikke falle meg inn i mine villeste drømmer ikke å hjelpe ham, fordi jeg ville betrakte hans sykdom å være en straff for hans synder. Hvis vi bare kunne overlate til Gud å dømme, da ville livet i denne verden bli så mye bedre for oss alle.

For igjen, Selv om vårt hjerte fordømmer oss, Gud er større enn vårt hjerte og vet om alt.

Men tilbake til beretningen i Johannes 9. Tydeligvis så var jødene og fariseerne svært splittet i denne saken. Det spørsmålet som syntes å være viktig var: Hvis denne mannen virkelig var blind og kunne se nå, hvordan kan vi da nekte å godta at Jesus er profeten, som de kalte ham. Så selvfølgelig forsøkte mange av dem å fornekte dette faktum, de forsøkte til og med å si at dette ikke var den blinde mannen, han var en bedrager som løy om at han hadde vært blind.

Og da de konfronterte foreldrene hans, så kunne de selvfølgelig ikke nekte på det faktum at han var deres sønn, og at han var født blind. Men ut fra frykt for jødene så våget de ikke å si at Jesus var en profet, de kunne bli kastet ut av synagogen dersom de innrømmet at de trodde at han var profeten.

Når den blinde mannen selv gir æren for hans helbredelse til Jesus, så har fariseerne fått nok, så de kastet ham ut av synagogen.

Og til slutt, når han møter Jesus selv, så proklamerer han at han virkelig tror at Jesus er Messias.

Vi har igjen sett at Jesus er en kraft, en makt som alltid har splittet folk, i dem som tror at han er vår frelser, og i dem som tenker at han var en skikkelig, men vanlig mann.

I min hjemby Bodø, hadde vi en svært spesiell mann for mange år siden. Hans navn var Bratteng. Det var vel kjent at han hadde evnen til å helbrede folk, og syke mennesker og deres familier kom fra nær og fjern for å kunne bli helbredet. Og mange av dem fortalte selv at de hadde blitt helbredet etter at de hadde besøkt ham. Han selv så ganske merkelig ut, han hadde en slags sykdom som han selv ikke kunne helbrede, så hans gange var nesten som om han var full. Håret hans var svært langt, noe som var svært uvanlig i de dager, så barna pleide å erte han, ved å gå på samme måte som han når de så han i gatene.

and now he is on medication and will probably be completely healthy after his treatment. Of course, I also gave him some advice about not living like that anymore. But it would not be in my wildest dreams not to help him, because I should consider his disease to be a punishment for his sins. If we could only leave it to God to judge, then life on this earth would be so much better for all of us.

Because again, even if our heart condemns us, God is greater than our heart and knows everything.

Back to the story in John 9. Obviously, the Jews and the Pharisees were very divided in this matter. The question that seemed to be important was: If this man really was blind and can see now, how can we refuse to accept that Jesus is the Prophet, as they called it. So of course many of them tried to deny this fact, they even tried to say that this was not the blind man, he was a deceiver who lied about being blind.

And when they confronted his parents, they could of course not deny the fact that this was their son, and that he was born blind. But out of fear of the Jews, they dared not say that Jesus was a Prophet, they might be thrown out of the Synagogue if they admitted that they believed that he was the Prophet.

When the blind man himself gives the honor of his healing to Jesus, the Pharisees have had enough, they just threw him out of the synagogue.

And finally, when he meets with Jesus himself, he proclaims that he really believes that Jesus is Messiah.

We have seen that Jesus is a power, a force that always has divided people, in those who believe that he is our Savior, and those who think that he was a decent, but ordinary man.

In my home-town, Bodø, we had an extraordinary man many years ago. His name was Bratteng. It was well-known that he had the power of healing people, and sick people and their families came from near and far away to be healed. And many of them told that they had been healed after visiting him. He himself looked weird, he had some disease that he could not cure himself, so his walk was almost like he was drunk. His hair was also very long, which was unheard of in those days, so children used to tease him, walking like him when they saw him in the streets.

Ganske lenge var han ikke velkommen til sykehuset, legene der trodde bare at han var en kvakksalver. Men så ble kona til en av legene livstruende syk, og hun insisterte på at hennes mann absolutt skulle sende bud på Bratteng. Han kom, og hun ble også helbredet.

Etter den dagen åpnet sykehuset dørene sine for ham, så han besøkte tallrike pasienter der og ba for deres helbredelse.

Hvorfor forteller jeg denne historien? For å gjøre det klart at Guds verk, hans gjerninger alltid vil bli møtt med ulike oppfatninger. Selvfølgelig var det mange mennesker som overhodet ikke trodde at Bratteng hadde disse uvanlige gavene fra Gud. Og selvfølgelig, de som hadde blitt helbredet trodde definitivt at han hadde en spesiell gave.

Og det er faktisk akkurat det samme med Jesus. Jeg tror at vi ville ha møtt den samme reaksjonen i dag som da den blinde mannen ble helbredet om vi diskuterte det i et forum med hundrevis av mennesker. Noen ville tro at han var Guds Sønn og derfor kunne han utføre disse ekstraordinære tegnene, eller guds verk som han selv kalte det. Og andre ville si, vel, folk på den tiden var ganske overtroiske, ikke sant, så vi er virkelig ikke sikre på hva som egentlig skjedde.

Denne splittede mottakelsen av Jesus var forutsagt av ham selv, bror vil vende seg mot bror, og ektemann mot sin hustru for min skyld, sa han selv.

Det viktigste spørsmålet er: Hva tror du? Hvis du tror at Jesus er Guds Sønn, hvorfor ville han ikke da være i stand til å utføre helbredelser som denne? Og dersom du ikke tror at Jesus er Guds Sønn, så be om at dine øyne må bli åpnet. På den tiden var det de religiøse lederne som var blinde, la oss be om at ingen av oss må bli åndelig blinde. La oss heller si med den blinde, Herre, jeg tror!

Amen.

For quite a while he was not welcome to the hospitals, the doctors there just believed that he was a quack doctor. But then the wife of one of the doctors became life-threatening ill, and she insisted that her husband should send for Bratteng. He came, and she was also healed.

After that day the hospital opened its doors for him, so he visited numerous patients there and prayed for their healing.

Why am I telling this story? To make it clear that God's work will always be met with different opinions. Of course a lot of people did not at all believe that Bratteng had these extraordinary gifts from God. And of course, those who were healed definitely believed that he was gifted.

And that is actually just the same with Jesus. I think we would meet the same reaction today as when this blind man was healed if we discussed this in a forum with hundreds of people. Some would believe that he is the Son of God and therefore he could do these extraordinary signs, or the works of God, as he himself called it. And others would say, well, people back then were quite superstitious, right, so we are really not sure about what really happened.

This reception of Jesus was even anticipated by himself; brother will turn against brother and husband against wife for my sake, he said himself.

The crucial question is: What do you believe? If you believe that Jesus is the Son of God, why would he not be able to do healings like this one? And if you do not believe that Jesus is the Son of God, please pray that your eyes might be opened! Back then it was the religious leaders who were blind, let us pray that none of us will become spiritually blind. Let us rather say with the blind; Lord, I believe!

Amen.

